

Opinie van de European Banking Authority over de voorbereiding van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie

Disclaimer

Deze tekst is een officieuze vertaling van het oorspronkelijke Engelstalige EBA-document 'Opinion of the European Banking Authority on preparations for the withdrawal of the United Kingdom from the European Union'

Inleiding en rechtsgrondslag

1. De bevoegdheid van de Europese Bankautoriteit (*European Banking Authority* of EBA) om adviezen te verlenen aan bevoegde autoriteiten, is gebaseerd op artikel 29(1)(a) van Verordening (EU) Nr. 1093/2010¹ (hierna "de EBA-verordening"). Artikel 29(1)(a) machtigt EBA om een actieve rol te spelen in het opbouwen van een gemeenschappelijke toezichtcultuur van de Europese Unie en consistente toezichtpraktijken, alsmede in het verzekeren van consistente benaderingen in geheel de Europese Unie, inclusief door het verlenen van adviezen aan bevoegde autoriteiten.
2. De raad van toezichthouders van EBA heeft deze opinie goedgekeurd overeenkomstig artikel 14(5) van zijn reglement van orde².
3. Deze opinie is gericht aan de in punt ii) van artikel 4(2) van de EBA-verordening gedefinieerde bevoegde autoriteiten, inclusief de Europese Centrale Bank, voor de materies in verband met de taken die haar door Verordening (EU) Nr. 1024/2013 zijn toevertrouwd, en de door Verordening (EU) Nr. 806/2014 opgerichte gemeenschappelijke afwikkelingsraad (*Single Resolution Board*). Zij is ook gericht aan de nationale bevoegde autoriteiten van de EER-EFTA-landen Noorwegen, Liechtenstein en IJsland krachtens de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte. Deze opinie heeft betrekking op de activiteiten van kredietinstellingen³, beleggingsondernemingen⁴, betalingsdienstaanbieders⁵, instellingen voor elektronisch geld⁶, kredietgevers en kredietbemiddelaars⁷ (financiële instellingen).

¹ Verordening (EU) Nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331, 15.12.2010, p. 12).

² Beslissing tot goedkeuring van het reglement van orde van de raad van toezichthouders van EBA van 27 november 2014 (EBA/DC/2011/01 Rev4).

³ Als gedefinieerd in punt (1) van artikel 4(1) van Verordening (EU) Nr. 575/2013.

⁴ Als gedefinieerd in punt (2) van artikel 4(1) van Verordening (EU) Nr. 575/2013.

⁵ Als gedefinieerd in punt (11) van artikel 4 van Richtlijn (EU) 2015/2366.

⁶ Als gedefinieerd in punt (1) van artikel 2 van Richtlijn 2009/110/EG.

⁷ Als gedefinieerd in punten (2) en (5) van artikel 4 van Richtlijn 2014/17/EU.

Achtergrond

4. Op 29 maart 2017 heeft het Verenigd Koninkrijk (hierna “het VK”) de Europese Raad kennis gegeven van zijn voornemen om zich uit de Europese Unie (hierna “de EU”) terug te trekken overeenkomstig artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (hierna “het VEU”). De terugtrekking zal ingaan op de datum van inwerkingtreding van het terugtrekkingsakkoord of, bij gebreke daarvan, na verloop van 2 jaar na voornoemde kennisgeving, i.e. op 30 maart 2019⁸. De beslissing van het VK om zich uit de EU terug trekken, betekent ook dat het uit de Europese eenheidsmarkt stapt⁹.
5. Deze ongekeerde situatie ligt aan de basis van deze EBA-opinie. EBA heeft zich daarbij laten leiden door de overweging dat de potentiële ontwrichting van de financiële instellingen en hun cliënten – als de financiële instellingen niet degelijk op de terugtrekking van het VK zijn voorbereid – een ernstig gevaar inhoudt voor de verwezenlijking van haar doelstellingen¹⁰. Daarom benadrukt EBA in deze opinie haar verwachtingen omtrent de door de bevoegde autoriteiten aangegane verbintenis om ervoor te zorgen dat de financiële instellingen zich op passende wijze op die situatie voorbereiden, en omtrent de naleving – door de financiële instellingen – van hun verplichtingen ten aanzien van hun cliënten in die omstandigheden. Deze opinie strekt ertoe te waarborgen dat de bevoegde autoriteiten:
 - a) erop toezien dat de financiële instellingen op adequate wijze rekening houden met de risico’s die ontstaan als het VK de EU zonder geratificeerd terugtrekkingsakkoord zou verlaten, en dat zij passende plannen uitwerken om de eventuele risico’s binnen een passend tijdsbestek te beperken, alsook
 - b) de aandacht vestigen op de verplichtingen inzake consumentenbescherming die in deze omstandigheden voor de financiële instellingen gelden.
6. Deze opinie is gericht aan de bevoegde autoriteiten van de thans in het VK aanwezige financiële instellingen die diensten verstrekken aan de EU-27 (rechtstreeks of via een vestiging), en van de thans in de EU-27 aanwezige financiële instellingen die interageren met in het VK gevestigde tegenpartijen of cliënten (rechtstreeks of via een vestiging). Deze opinie sluit aan bij de richtsnoeren van de Europese Raad¹¹, de resoluties van het Europees Parlement¹² en de EBA-

⁸ Krachtens artikel 50 kan de Europese Raad, met instemming van de lidstaten, besluiten om deze termijn te verlengen.

⁹ Zie “HM Government, *The United Kingdom’s exit from and new partnership with the European Union*”, februari 2017.

¹⁰ De algemene doelstelling van EBA is de collectieve belangen te beschermen door bij te dragen tot de stabiliteit en de doeltreffendheid van het financiële stelsel op de korte, middellange en lange termijn, in het belang van de economie, de burgers en het bedrijfsleven van de EU. De marktverstoring die voortvloeit uit het vertrek van het VK uit de EU, houdt meer in het bijzonder ernstige risico’s in voor de EBA-doelstellingen inzake het verzekeren van de integriteit, transparantie, efficiëntie en ordelijke werking van de financiële markten; de versterking van de internationale coördinatie van het toezicht; het voorkomen van reguleringsarbitrage en het bevorderen van gelijke concurrentievoorwaarden; het waarborgen van behoorlijke regulering en toezicht met betrekking tot het aangaan van kredietrisico’s en andere risico’s; en een betere consumentenbescherming.

¹¹ Richtsnoeren die de Europese Raad op 29 april 2017 heeft aangenomen ingevolge de kennisgeving van het VK uit hoofde van artikel 50 van het VEU (EUCO XT 20004/17), richtsnoeren die de Europese Raad op 15 december 2017 heeft aangenomen ingevolge de kennisgeving van het VK uit hoofde van artikel 50 van het VEU (EUCO XT 20011/17), en richtsnoeren die de Europese Raad op 23 maart 2018 heeft aangenomen over het kader van de toekomstige betrekkingen tussen de EU en het VK (EUCO XT 20001/18).

¹² Resolutie van het Europees Parlement van 5 april 2017 over onderhandelingen met het VK na de kennisgeving van het voornemen van dat land om zich uit de EU terug te trekken (2017/2593(RSP)), resolutie van het Europees Parlement van 3 oktober 2017 over de stand van de onderhandelingen met het VK (2017/2847(RSP)), resolutie van het Europees Parlement van 13 december 2017 over de stand van de onderhandelingen met het VK (2017/2964(RSP)), en resolutie van het Europees Parlement van 14 maart 2018 over het kader van de toekomstige betrekkingen tussen de EU en het VK (2018/2573(RSP)).

opinie van 12 oktober 2017¹³. In voorkomend geval, houdt deze opinie rekening met de mededelingen van de Europese Autoriteit voor Effecten en Markten (*European Securities and Markets Authority* of ESMA)¹⁴ en de Europese Autoriteit voor Verzekeringen en Bedrijfspensioenen (*European Insurance and Occupational Pensions Authority* of EIOPA)¹⁵ en vult deze aan. Zij loopt niet vooruit op toekomstige opinies of andere convergentiehulpmiddelen van EBA.

7. Via haar samenwerking met de bevoegde autoriteiten heeft EBA de voorbereiding van de actieplannen en de andere voorbereidingen van de financiële instellingen gemonitord. Zij is ter zake van oordeel dat op bepaalde vlakken sneller vooruitgang zou moeten worden geboekt. Hoewel de actieplannen worden voorbereid, lijken sommige financiële instellingen concrete acties voor zich uit te schuiven. De resterende tijd om acties te nemen, wordt echter alsnog korter. De financiële instellingen mogen niet wachten op acties van de openbare sector, omdat die er misschien niet komen en/of omdat er geen overeenstemming wordt over bereikt.
8. In het licht van die vaststellingen heeft EBA beslist om deze opinie nu te publiceren omdat:
 - a) de financiële instellingen onvoldoende vooruitgang boeken bij hun voorbereiding van het eventuele vertrek van het VK uit de EU in maart 2019 zonder geratificeerd terugtrekkingsakkoord;
 - b) het recente politieke akkoord over een overgangperiode, dat natuurlijk toe te juichen valt, geen enkele wettelijke zekerheid biedt tot op het moment waarop een terugtrekkingsakkoord wordt geratificeerd aan het einde van de vertrekprocedure van het VK uit de EU;
 - c) de kans blijft bestaan dat, ondanks de enorme inspanningen die aan beide zijden worden geleverd om tot een geratificeerd terugtrekkingsakkoord te komen, toch zo geen akkoord kan worden gesloten, waardoor het VK de EU op 30 maart 2019 van rechtswege zou verlaten zonder overgangperiode; en
 - d) de vereiste risicobeperkende acties tijd vergen en onverwijld moeten worden voortgezet.

¹³ Zie *Opinion of the European Banking Authority on issues related to the departure of the United Kingdom from the European Union* (EBA/Op/2017/12), en inzonderheid alinea's 16, 23, 102 en 114-119: EBA-opinie over de Brexit.

¹⁴ Zie bijvoorbeeld <https://www.esma.europa.eu/press-news/esma-news/esma-issues-principles-supervisory-approach-relocations-uk> en <https://www.esma.europa.eu/press-news/esma-news/esma-issues-sector-specific-principles-relocations-uk-eu27>

¹⁵ Zie bijvoorbeeld <https://eiopa.europa.eu/Pages/News/EIOPA-issues-principles-on-supervisory-approach-to-the-relocations-from-the-United-Kingdom-.aspx>,

<https://eiopa.europa.eu/Pages/News/Insurance-companies-urged-to-make-sufficient-and-timely-preparation-to-ensure-service-continuity-upon-the-United-Kingdom%E2%80%99s-.aspx>

en <https://eiopa.europa.eu/Pages/News/EIOPA-CALLS-UPON-NATIONAL-SUPERVISORY-AUTHORITIES-TO-ENSURE-THAT-INSURERS-PROPERLY-ADDRESS-ALL-RISKS-TO-THEIR-SOLVENCY-POSITION.aspx>

9. EBA is zich ervan bewust dat de noodzakelijke acties ook kosten met zich brengen, wat een onvermijdelijk gevolg is van het vertrek van het VK uit de EU. De financiële stabiliteit mag echter niet op de helling worden geplaatst omdat financiële instellingen kosten proberen te vermijden. Een geratificeerd akkoord zou de betrokken partijen meer tijd kunnen opleveren om de nodige veranderingen door te voeren, maar, omdat het niet zeker is dat er zo'n geratificeerd akkoord zal komen, zou onmiddellijk werk moeten worden gemaakt van risicobeperkende acties, als dat ondertussen nog niet is gebeurd. Financiële instellingen en hun leidinggevende organen zijn het hun aandeelhouders en cliënten overigens verplicht om tijdig actie te ondernemen.
10. Hoewel deze opinie gericht is aan de bevoegde autoriteiten, behandelt zij ook materies die belangrijk zijn voor de financiële instellingen. Daarom zouden de bevoegde autoriteiten de boodschappen die in deze opinie aan bod komen, tijdig, duidelijk en op begrijpelijke wijze moeten overbrengen aan de financiële instellingen in hun rechtsgebied. De bevoegde autoriteiten zouden erop moeten toezien dat ook kleinere financiële instellingen waarmee zij minder intensieve contacten onderhouden, toch in kennis worden gesteld van de boodschappen die in deze opinie worden uiteengezet.

Risicobeoordeling en -bereidheid

11. In maart 2019 zal het VK een derde land worden volgens het wettelijke kader van de EU en, indien het VK de EU zonder geratificeerd terugtrekkingsakkoord zou verlaten, zal het niet langer die rechten genieten of onderworpen zijn aan de verplichtingen die gelden krachtens het recht van de EU. Dit heeft een aantal gevolgen voor de financiële instellingen uit de EU-27 die interageren met tegenpartijen of cliënten in het VK, alsook voor de financiële instellingen uit het VK die interageren met tegenpartijen of cliënten uit de EU-27. De bevoegde autoriteiten zouden stappen moeten ondernemen om te garanderen dat de financiële instellingen op de hieronder beschreven manier te werk gaan bij het beoordeling van de impact daarvan voor henzelf, en dat zij die impact – waar nodig – aanpakken.

- a) Met het oog op een adequate voorbereiding moeten de financiële instellingen de (andere) risicobronnen (dan het algemene risico voor marktonrust) identificeren die uit het mogelijke vertrek van het VK uit de EU in maart 2019 zonder geratificeerd terugtrekkingsakkoord kunnen voortvloeien. Daarbij zouden zij rekening moeten houden met de kennisgevingen aan belanghebbenden (*notices to stakeholders*) van de Europese Commissie¹⁶. Daarbij moet worden overgegaan – zonder zich daartoe echter te beperken – tot de identificatie van:
- i. de rechtstreekse blootstelling aan tegenpartijen uit het VK (voor financiële instellingen uit de EU-27) of uit de EU-27 (voor financiële instellingen uit het VK);

¹⁶ Zie de op 8 februari 2018 gepubliceerde kennisgevingen aan belanghebbenden, in het bijzonder over de 'Withdrawal of the United Kingdom and EU rules in the field of banking and payment services', die te vinden zijn op: https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness-en?field_core_tags_tid_i18n=22848&page=3

- ii. de bestaande contracten met tegenpartijen uit het VK (voor financiële instellingen uit de EU-27) of uit de EU-27 (voor financiële instellingen uit het VK);
 - iii. de afhankelijkheid van financiële marktinfrastucturen (FMI's), inclusief centrale tegenpartijen (CCP's) en daarmee samenhangende nevendiensten, uit het VK (voor financiële instellingen uit de EU-27) of uit de EU-27 (voor financiële instellingen uit het VK);
 - iv. de gegevensopslag in of de gegevensoverdracht aan het VK (voor financiële instellingen uit de EU-27) of de EU-27 (voor financiële instellingen uit het VK);
 - v. het beroep op financieringsmarkten in het VK (voor financiële instellingen uit de EU-27), inclusief voor uitgiften van instrumenten die in aanmerking komen voor het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva (*minimum requirement for own funds and eligible liabilities* of MREL).
- b) Indien de financiële instellingen relevante risico's identificeren, moeten zij beoordelen wat de gevolgen zouden zijn als die risico's zich zouden concretiseren. Daarbij zouden zij aandacht moeten besteden aan de mogelijke impact op hun solvabiliteits- en liquiditeitsposities en hun businessmodellen. In het bijzonder zouden zij in hun kapitaalplanning ook rekening moeten houden met de geïdentificeerde risico's (bv. ook de risico's ingevolge de toepassing van verscherpte risicowegingen voor bepaalde risicoposities op het VK, of van hogere kapitaalvereisten voor derivaten gecleard via niet in aanmerking komende CCP's), en zouden zij die informatie ook met de betrokken bevoegde autoriteiten moeten delen. Bij die beoordeling zou rekening moeten worden gehouden met het businessplan en de businessstrategie van de financiële instelling, inclusief de vraag of verdere toegang tot de markt in (respectievelijk) het VK of de EU-27 nodig of wenselijk is. Indien financiële instellingen oordelen dat de terugtrekking uit de betrokken markt de juiste handelswijze is, moeten zij zich beraden over een passende aanpak van de bestaande zakelijke betrekkingen en contracten, en meer specifiek over hun verplichtingen ten aanzien van hun cliënten (zie "Communicatie naar de cliënten toe" hieronder).
- c) Wanneer dat nodig blijkt in het licht van hun businessmodellen, moeten de financiële instellingen ervoor zorgen dat zij zowel in het VK als in de EU-27 over de vereiste vergunningen beschikken om met nieuwe activiteiten te kunnen starten en om hun bestaande activiteiten te kunnen blijven verrichten. Indien nieuwe of uitgebreidere vergunningen nodig zijn, moeten – zo snel mogelijk – de betrokken aanvragen worden ingediend en/of andere relevante stappen worden ondernomen, zodat er – voor maart 2019 – nog voldoende tijd overblijft voor de afhandeling van de aanvragen en de toekenning van de vergunningen. Kredietinstellingen moeten erop toezien te voldoen aan alle vereisten van de Richtlijn Depositogarantiestelsels¹⁷, ook wat de deelname van nieuwe of uitgebreidere instellingen aan het depositogarantiestelsel betreft.

¹⁷ Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels.

- d) Er moet zorgvuldig worden gekeken naar de manier waarop een nieuwe of uitgebreidere instelling binnen de bestaande organisatorische structuur van een financiële instelling past. In het zogenaamde “*booking model*”¹⁸ van de financiële instelling moet duidelijk worden uiteengezet hoe en waar het risico, inclusief het marktrisico (met inbegrip van prijsbepaling en hedging), zal worden beheerd. Voornoemd “*booking model*” moet ook rekening houden met overwegingen inzake herstel- en saneringsregelingen en met de veerkracht van nieuwe of uitgebreidere instellingen. De financiële instellingen mogen hun activiteiten niet in die mate uitbesteden dat zij als “lege” vennootschappen verder zouden moeten functioneren, en alle instellingen moeten voldoende inhoud overhouden om de door hen gegenereerde risico’s te kunnen beheren vanaf de eerste dag na de terugtrekking van het VK, zoals uiteengezet door EBA in haar opinie over de Brexit van 12 oktober 2017¹⁹. Waar relevant of nodig (zie in dat verband bv. artikel 28(4) van de Richtlijn Betalingsdiensten 2 (“PSD2”)²⁰, moeten financiële instellingen hun bevoegde autoriteiten in kennis stellen van alle wijzigingen in hun activiteiten, uitbestedingsregelingen, ...
- e) De financiële instellingen moeten de bestaande of toekomstige overeenkomsten (inclusief derivatencontracten) identificeren die mogelijk zullen worden geïmpacteerd. Problemen met dergelijke overeenkomsten betreffen o.a. de verstrekking van nevendiensten of acties die specifieke vergunningen vereisen. Voor overeenkomsten die onder raamovereenkomsten vallen, moeten de financiële instellingen rekening houden met de desbetreffende documentatie. Zodra de betrokken overeenkomsten zijn geïdentificeerd, moeten de financiële instellingen onderzoeken welke opties zij hebben om de mogelijke risico’s voor die overeenkomsten te beperken, waaronder de nodige aanpassingen doorvoeren (wijzigingen, vernieuwing, overdracht, ...). Wanneer het wijzigen of vervangen van overeenkomsten als een risicobeperkende maatregel wordt gezien, moeten de financiële instellingen de betrokken cliënten daarover zo snel mogelijk contacteren om toelichting te geven bij de door hen voorgestelde benadering en nagestreefde doelstelling, en bij de identiteit van elke voorgestelde nieuwe tegenpartij. Gelet op de tijd die dat alles in beslag neemt, moeten de financiële instellingen zo snel mogelijk werk maken van de nodige aanpassingen van die overeenkomsten.
- f) Wat de gegevensoverdracht en –opslag betreft, moeten de financiële instellingen nagaan waar hun gegevens en de gegevens van hun cliënten zijn opgeslagen (in de EU-27, het VK of elders) en of die gegevens al dan niet over de grenzen heen moeten worden overgedragen tussen de EU-27, het VK en/of andere derde landen. Bij het bestuderen van hun opties moeten de financiële instellingen rekening houden met de

¹⁸ Deze term verwijst naar de beleidslijnen en procedures waarin de instelling uiteenzet in welke rechtsgebieden en entiteiten zij transacties met haar tegenpartijen sluit en registreert, alsook de desbetreffende risico’s beheert.

¹⁹ Zie in het bijzonder alinea’s 16, 23, 102 en 114-119.

²⁰ Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de Richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van Richtlijn 2007/64/EC.

bepalingen van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)²¹. Waar nodig, moeten zij risicobeperkende acties ondernemen, zoals de overdracht van de opslaglocatie van de informatie en het opnemen – in nieuwe en bestaande overeenkomsten – van clausules over de gegevensverwerking.

- g) Wat de toegang tot FMI's betreft, inclusief CCP's, zouden de financiële instellingen moeten nagaan tot welke FMI's zij toegang nodig hebben, m.n. tot welke in het VK gebaseerde FMI's, voor instellingen uit de EU-27, of tot welke in de EU-27 gebaseerde FMI's, voor instellingen uit het VK. Zij zouden moeten overwegen welke alternatieve FMI's een optie vormen, mocht hun de toegang tot de bestaande FMI's ontzegd worden, mocht hun toegang ingeperkt worden, of mocht de finaliteit van hun instrumenten/afwikkeling niet langer gewaarborgd worden. Zij zouden ervoor moeten zorgen dat zij binnen een passende termijn kunnen overstappen naar deze alternatieve FMI's, wetende dat vele andere financiële instellingen allicht op hetzelfde ogenblik diezelfde stappen zullen ondernemen. Zij zouden er rekening mee moeten houden dat ook de FMI's noodmaatregelen²² kunnen nemen om de risico's op te vangen die inherent zijn aan het vertrek van het VK uit de EU. Zij zouden als cliënt moeten gaan samenwerken met de geschikte FMI's om ervoor te zorgen dat die zich bewust zijn van de acties die zij ondernemen en hier rekening mee houden in hun eigen planning.
- h) Financiële instellingen zouden moeten nagaan in welke mate zij afhankelijk zijn van "wholesale"-financiering (hetzij in het VK, hetzij in de EU-27) en of zij toegang behouden tot deze financiering ingeval het VK de EU verlaat zonder geratificeerd terugtrekkingsakkoord waarbij de toegang tot de markt verloren gaat. Bij deze analyse zouden zij rekening moeten houden met het looptijdprofiel van de relevante financiering en hun mogelijke behoefte aan roll-over kredieten, in het bijzonder rond de datum van het vertrek van het VK uit de EU op 30 maart 2019. Financiële instellingen zouden moeten overwegen om andere financieringsbronnen aan te boren en, mocht dergelijke financiering niet voorhanden zijn, zouden zij de implicaties moeten overzien voor hun liquiditeitspositie en bedrijfsactiviteiten.

²¹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

²² Hoewel thans wordt overwogen om de wetgeving te wijzigen teneinde het EU-toezicht op centrale tegenpartijen uit derde landen te verscherpen, blijven reikwijdte en timing onbeslechte punten. Bijgevolg zouden financiële instellingen actieplannen moeten uitwerken waarbij er niet van uitgegaan wordt dat deze wijzigingen tegen maart 2019 zijn doorgevoerd.

- i) Financiële instellingen die vallen onder de Richtlijn Herstel en Afwikkeling van Banken (de *Bank Recovery and Resolution Directive*, of BRRD)²³ zouden het merendeel van de analytische werkzaamheden waarvan hierboven sprake, al moeten hebben verricht in het kader van de planning voor herstel en afwikkeling. Voor zover dat het geval is, zouden deze financiële instellingen die werkzaamheden moeten benutten om het uitwerken van relevante actieplannen zoveel mogelijk te bespoedigen.
- j) Financiële instellingen die onder de BRRD vallen, zouden moeten nagaan in welke mate hun passiva die in aanmerking komen voor opname in MREL, zijn uitgegeven overeenkomstig de VK-wetgeving (voor instellingen uit de EU-27) of overeenkomstig de EU-27-wetgeving (voor instellingen uit het VK), ermee rekening houdend dat zulke uitgaven na het vertrek van het VK uit de EU misschien niet langer in aanmerking komen voor opname in MREL²⁴.
- k) Financiële instellingen die onder de BRRD vallen, zouden erover moeten waken dat hun instrumenten die in aanmerking komen voor opname in MREL, uitgegeven overeenkomstig de VK-wetgeving (voor instellingen uit de EU-27) of overeenkomstig de EU-27-wetgeving (voor instellingen uit het VK), na het vertrek van het VK uit de EU in aanmerking blijven komen voor opname in MREL. Financiële instellingen die er in dit verband voor kiezen om bij nieuw uitgegeven instrumenten contractuele bedingen²⁵²⁶ op te nemen waarmee zij erkennen dat het in aanmerking komen van deze instrumenten afhankelijk is van de afschrijvings- en omzettingsbevoegdheden van EU-afwikkelingsautoriteiten (voor instellingen uit de EU-27) of VK-afwikkelingsautoriteiten (voor instellingen uit het VK), zouden bereid moeten zijn om aan te tonen dat na het vertrek van het VK uit de EU, elke beslissing van een afwikkelingsautoriteit doorwerkt in het VK (voor instellingen uit de EU-27) of in de EU-27 (voor instellingen uit het VK)²⁷. Financiële instellingen zouden moeten samenwerken met de afwikkelingsautoriteiten voor de vereisten die deze afwikkelingsautoriteiten op dit vlak stellen. In elk geval zouden financiële instellingen in overweging moeten nemen dat het uitgeven van passiva overeenkomstig de EU-27-wetgeving (voor instellingen uit de EU-27) of overeenkomstig de VK-wetgeving (voor instellingen uit het VK) hen de rechtszekerheid biedt dat deze passiva in aanmerking te komen voor opname in MREL.

²³ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad.

²⁴ Artikel 45(5) en 55 van de BRRD.

²⁵ Als een dergelijke clause niet wordt opgenomen, kan dit ertoe leiden dat instrumenten die zijn uitgegeven overeenkomstig het recht van het VK voor MREL-doeleinden worden verwijderd zodra het VK een derde land wordt. Als gevolg hiervan dreigen bepaalde instellingen niet langer te voldoen aan hun MREL-vereisten of meer tijd nodig te hebben om hieraan te voldoen, waarbij in beide gevallen de afwikkelbaarheid van deze instellingen in het gedrang komt.

²⁶ Artikel 45(5) en 55 van de BRRD. Zie ook artikel 42-44 van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075 van de Commissie van 23 maart 2016 houdende aanvulling van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot technische reguleringsnormen ter specificatie van de inhoud van herstelplannen, afwikkelingsplannen en groepsafwikkelingsplannen, de minimumcriteria die de bevoegde autoriteiten moeten beoordelen met betrekking tot herstelplannen en groepsherstelplannen, de voorwaarden voor financiële steun binnen de groep, de voorwaarden voor onafhankelijke taxateurs, de contractuele erkenning van afschrijvings- en omzettingsbevoegdheden, de procedures en de inhoud van de kennisgevingsvereisten en van de kennisgeving van opschorting en de operationele werking van de afwikkelingscolleges.

²⁷ Artikel 45(5) van de BRRD.

- l) Indien financiële instellingen die onder de BRRD vallen ervoor opteren om nieuwe passiva uit te geven die niet in aanmerking komen voor opname in MREL overeenkomstig de VK-wetgeving (voor instellingen uit de EU-27) of overeenkomstig de EU-wetgeving (voor instellingen uit het VK) en mogelijk bail-inbaar zijn als onderdeel van een afwikkelingsmaatregel, zouden zij ervoor moeten zorgen dat zij op geloofwaardige wijze kunnen worden afgeschreven of omgezet door clauses op te nemen inzake erkenning van bail-in.
- m) Financiële instellingen zouden hun bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten op passende wijze in kennis moeten stellen van het resultaat van hun beoordeling van de risico's waaraan zij zijn blootgesteld, alsook, op gedetailleerde wijze, van de plannen die zij zouden hebben uitgewerkt om deze risico's op te vangen en van het tijdschema voor het in praktijk brengen van de voorgenomen acties.

Communicatie naar de cliënten toe

12. De bevoegde autoriteiten zouden moeten samenwerken met de financiële instellingen om erover te waken dat zij zorgvuldig zijn nagegaan welke verplichtingen zij precies hebben ten aanzien van (bestaande en potentiële) cliënten, en erop toe te zien dat zij alle noodzakelijke stappen hebben ondernomen om de continuïteit van hun dienstverlening te waarborgen voor hun doorlopende contractuele verplichtingen²⁸.
13. Om elke mogelijke hinder door verwarring bij cliënten tot een minimum te beperken, zouden de bevoegde autoriteiten moeten samenwerken met de financiële instellingen om ervoor te zorgen dat zij duidelijk informatie verstrekken aan cliënten met contracten of diensten waarop het vertrek een impact kan hebben, en dit zodra zij kennis krijgen van die informatie en in elk geval uiterlijk eind 2018. De informatie zou ten minste betrekking moeten hebben op de volgende aspecten:
- a) de specifieke implicaties die het vertrek van het VK uit de EU heeft voor deze cliënten, afhankelijk van hun eigen situatie (beleggers, kredietnemers, enz.). De verstrekte informatie zou moeten toegespitst zijn op de impact van het vertrek van het VK uit de EU voor de betrokken instelling en haar activiteiten, en op de specifieke implicaties hiervan voor de relatie tussen de cliënt en de instelling.
 - b) de actie die de instelling onderneemt om nadelen voor de cliënten te voorkomen.
 - c) de gevolgen voor de cliënten van bedrijfsherstructureringen en acties op het gebied van paraatheid. Daarbij dient in het bijzonder duidelijk te worden gecommuniceerd over relevante wijzigingen in de contractuele voorwaarden, zo nodig rekening houdend met relevante nationale regels. Financiële instellingen dienen ook toe te lichten in welke omstandigheden er voor de cliënt een wijziging optreedt in de dekking van het depositogarantiestelsel, bijvoorbeeld ingevolge een wijziging in de

²⁸ Wettelijke verplichtingen moeten worden onderzocht in het licht van de activiteiten die de financiële instelling verricht conform haar EU-paspoortregeling die mogelijk kan worden beïnvloed door het vertrek van het VK uit de EU. Deze verplichtingen bestaan uit – maar zijn niet beperkt tot – verplichtingen die voortvloeien uit de RBD2 (inclusief de vereisten waaraan dienstverleners moeten voldoen bij wijziging of beëindiging van een contract), de Richtlijn Hypotheekkrediet en de Richtlijn Depositogarantiestelsels (inclusief de vereisten om beleggers in kennis te stellen van het beschermingsniveau dat zij genieten).

aansluitingsvoorwaarden bij het depositogarantiestelsel van de financiële instelling waar de cliënt rekeningen heeft.

d) de contractuele en statutaire rechten van de cliënten in deze omstandigheden, inclusief hun recht om het contract te beëindigen en eventueel hun recht op verhaal.

14. Er zou op een duidelijke manier gecommuniceerd moeten worden met de cliënten, in klare taal, waarbij op eenvoudige wijze wordt uitgelegd welke de volgende stappen zijn, welke acties zo nodig zouden moeten worden ondernomen en dit binnen een realistisch tijdschema. De communicatie zou moeten verlopen in de taal die de cliënt oorspronkelijk heeft gekozen in zijn contract, of, als dat niet is gebeurd, in de taal waarin het contract met de cliënt is opgesteld. De communicatie zou hoe dan ook geen onnodige bezorgdheid mogen opwekken. Aan de cliënten zou moeten worden meegedeeld bij wie zij terecht kunnen voor verdere informatie.

15. De bevoegde autoriteiten zouden erop moeten toezien dat de financiële instellingen hen op de hoogte houden van hun communicatie naar hun cliënten toe, en dat zij hen op verzoek de tekst voorleggen van de boodschappen die zij verspreiden.

Monitoring door de EBA

16. EBA gaat de ontwikkelingen blijven monitoren, onder meer door samen te werken met de bevoegde autoriteiten om een globaal zicht te krijgen op de actieplannen van de financiële instellingen. EBA zal nagaan in welke mate haar opinie doeltreffend blijkt om de geïdentificeerde risico's in te perken. Daarboven zal EBA analyses verrichten en haar bevoegdheden en toezichtsinstrumenten aanwenden om convergentie in het toezicht te bewerkstelligen via bilaterale afspraken met toezichts- en afwikkelingsautoriteiten, door te zorgen voor meer communicatie wanneer de nood daartoe zich laat gevoelen.

Deze opinie wordt gepubliceerd op de website van EBA.

Londen, 25 juni 2018

[handtekening]

Andrea Enria

Voorzitter

Voor de Raad van Toezichthouders